

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10¹/₂ kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oglasila plačuje se od štiristopen petivrst po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Deželnozborska volitev.

Volilci mestne skupine Kranj-Škofjaloka bodo jutri volili svojega deželnega poslanca in upamo, da dajo nepozabnemu Globočniku njega vrednega naslednika.

Odločitev jim ne bo težka in prepričani smo, da združijo svoje glasove na kandidata narodne stranke, g. ravnatelja Ivana Šubica, čigar oseba jim je jamstvo, da dobe z njim poslanca, za katerega jih bo lahko marsikateri okraj zavidal.

O osebi kandidata narodne stranke, o gosp. ravnatelju Šubicu, pač ni treba šele govoriti. Znan je volilem obeh mest, v obeh mestih uživa simpatije in spoštovanje in kar nič ne dvomimo, da mu volilci poverijo deželnozborski mandat.

Tudi z osebo njegovega protikandidata se ne čemo baviti. Kdor ima tako malo čuta za dostojnost, da more glasovati za Kobljarja, kogar ni sram, glasovati za tega človeka, tisti naj le gre svojo pot, zanj ne bo nikomur žal.

Kobljarjeva kandidatura nas čisto nič ne zanima, pač pa nas zanimajo to kandidaturu spremenjajoče okoliščnosti, kajti te svedočijo, da je katoliško-narodna stranka zopet na flagranten način kršila pravno pogodbo.

Glasom pravne pogodbe bi katoliško-narodna stranka v tem okraju ne smela postaviti svojega kandidata. Oficijalno tega tudi ni storila, pač pa za hrbtno, kakor je že njena navada vselej, kadar javno ne more ali ne sme nastopiti.

„Slovenec“ pravi včeraj, da o Kobljarjevi kandidaturi ne ve drugoga, kakor da je „Slov. List“ poročal, da so neodvisni meščani v Kranju in Škofjiloki ponudili Kobljarju kandidaturu in da zato ne more biti res, da bi bil gosp. dekan v Kranju rekel g. Šubicu, da si je klerikalna stranka izbrala svojim kandidatom Kobljarja.

„Slovenec“ sklepanje je klasično. Zato, ker „Slovenec“ pravi, da njemu ni bilo nič znano o kandidaturi Kobljarjevi, zato ne more biti res, kar smo poročali o izreku gospoda dekana. Vzlic temu je res, in sta tega priči g. ravnatelj Šubic in gosp. dekan sam.

Sicer pa se ne bomo s „Slovencem“ lovili za

besedo. Faktum je, da je Kobljar kandidat klerikalne stranke v Kranju in Škofjiloki. Tisti „neodvisni meščani“, ki so Kobljarju „ponudili“ kandidaturu, če se jim Kobljar ni sam ponudil, so vsi sami klerikalci, jedro klerikalne stranke v Kranju in v Škofjiloki, in njim na čelu stoji duhovščina v obeh mestih. Ta klerikalna družba je za Kobljarja upregla vso klerikalno organizacijo in deluje zanj z vso silo, a na pomoč jej je v nedeljo prihitel še kanonik Kalan.

„Slovenec“ bi rad slepomišlil. Natvezil bi rad svetu, da vodstvo klerikalne stranke v Ljubljani nič ne ve o tem, kar počenjajo zaupni moške te stranke in kar počenjajo pristaši stranke. Ta taktika je prozorna, a „Slovenec“ se moti, ako misli, da se bo kdo dal preslepiti. Ko se je sklepala pravna pogodba in je narodna stranka zahtevala, naj se vprašajo zaupni moške in volilci, tedaj je temu ugovarjala klerikalna stranka, češ, da je nepotrebno, ker so poslanci legitimovani, zavezati se v imenu vseh svojih pristašev in to je tudi obveljalo. Domnevali smo že tedaj, da klerikalna stranka pri tem ni imela poštenih namenov, a da smo prav domnevali, to kaže postopanje vodstva in stranke pri dopolnilni volitvi za mesti Kranj in Škofjiloko.

Klerikalna stranka ruje in dela že več tednov za Kobljarja, vodstvo pa igra pri tem komedijo in se skriva za „neodvisnimi volilci“. Za take komedije pa nismo dovzetni. Klerikalna stranka krši zvezo na vseh koncih in krajih. S svojim nastopom pri sedanjih dopolnilnih volitvah je dokazala, da smatra pravno pogodbo za popisan papir brez vrednosti. Nam tudi prav. Klin s klinom! Kakor klerikalna stranka postopa proti nam, tako bomo mi proti njej in bomo videli, kdo se bo zadnji smejal.

Za vseučilišče.

(Dalje.)

IV.

Če je torej, dasi v skromnih potezih, izkazana z jedne strani nujna potreba, z druge pa popolnoma zadosten avditorij z rastočo tendenco, tedaj je treba nastopiti pota, koja drže do oživetovanja vseučilišča v Ljubljani.

Istina je, da razum za nekaj filozofičnih stolic, sedaj nimamo za slovenska vseučiliška predavanja pripravljenih profesorjev ali docentov. Vsega duševnega kapitala tudi drugi, mnogo večji in v srečnejših razmerah živeči narodi niso imeli na razpolago, ko so se jeli resno baviti z vprašanjem svoje univerze. Tudi oni so si ga morali „ad hoc“ šele odgojiti in sicer zlasti s pomočjo države, odnosno so si začetkom univerze pomagali s praktiki, ki niso še bili napravili vseučiliške karijere.

Tako se mora pripravljati, odnosno pričeti tudi vseučilišče v Ljubljani. Naš narod, ki je v prejšnjih časih, ko je bil še nerazvit, dajal za italijanske in nemške univerze učiteljske moči, je tudi dandanes tembolj v stanu preskrbeti jih za svoje vseučiliške stolice. Sicer pa smo uverjeni, pa bi na te stolice reflektirali tudi drugi učerjaki in si v ta namen prisvojili slovenski jezik, kakor vidimo, da mnogi Neslovenci dandanes zavzemajo odlična javna mesta mej nami, priučivši se narodovemu jeziku.

Za bogoslovno fakulteto bi ne bilo niti že sedaj težko izbrati popolnoma sposobnih moči; saj štejemo Slovenci zlasti za bogoslovne vede današnji dan po škofijskih semeniščih in izven njih lepo število pravih in znanstveno tudi delujočih učenjakov. Sicer pa se po bogoslovnih v Ljubljani, v Gorici, Mariboru in v Celovcu tudi slovenski predava, na ljubljanskem semenišču skoraj izključno, in je zategadelj tem manj ovire za slovenska predavanja v tej stroki na ljubljanski univerzi.

Pravoslavje so že l. 1849. predavali slovenski v Ljubljani in potem od l. 1850. do 1854. na graški univerzi, mej drugimi tudi sloveči dr. Krainz. O izvedljivosti slovenskih pravoslovnih predavanj je bilo visoko c. kr. naučno ministerstvo tudi že leta 1870. prepričano, ker je po njegovem nasvetu Njega Velikanstvo milostno zaukazalo slovenska predavanja o predmetih judicialnega državnega izpita na Karlo-Francovi univerzi v Gradcu in je v ta namen vlada postavila v budget znesek 3600 gld., kojega pa tedanja, našemu narodu nasprotna večina finančnega odseka in poslanske zbornice ni potrdila.

Nobene dvojbe pa ne more biti, da imamo zlasti dandanes v našem pravniskem stanu praktičnih strokovnjakov, ki bi lahko imeli predavanja

LISTEK.

10

Kmetje.

(Ruski spisal Anton Čehov.)

(Dalje.)

VIII.

Župnijska cerkev je bila šest ur oddaljena, v Kosgorovi; hodili so vanjo samo, kadar so morali, — na krst, k poroki ali k zadušnici; sicer so hodili molit čez reko. Ob nedeljah so si oblačile deklice ob lepem vremenu krasna krila in krdeloma so hodile k službi božji; in milina jih je bilo pogledati kako so hitele v rdečih, žoltih in zelenih oblekah po travniku. Ob grdem vremenu je sedelo vse doma. Baš so se pripravljali v soseski s postom in molitvami na obhajilo. Kdor ni mogel držati velikega posta do konca, je plačal petnajst kopejk popu, ki se je oglasil pri vsaki hiši.

Stari Osip ni veroval v Boga, no da, ker ni nikdar nanj mislil. Pripoznaval je nadnaravne stvari, a mislil si je, za to se brigajo samo babe; in ako si mu govoril o veri in čudežih in mu zastavil kako prašanje, je menil, v zadregi se praskajoč: „E, kdo bi vse vedel!“

Babica je verovala, a nekako nejasno; v njeni

glavi se je vse mélo; kadar je baš premišljala o grehu, smrti in večnem vzveličanju, so jo osvojile nenadoma misli na bedo in potrebo, in ničesar več ni vedela. Moliti ni znala; ko se je spravljala zvečer spat in je klečala pred ikono, je šepetala: „Kazanska mamka božja! Smolenska mamka božja! Mamka božja s tremi rokami!“

Marja in Tekla sta se križali, postili se vsako leto, a umeli nista ničesar. Otroci se niso učili moliti, nikdo jim ni govoril o Bogu; vadili jih niso nikakih zapovedij in prepovedoval so jim le kršiti post. V drugih rodbina je bilo podobno; malokdo je veroval, malokdo kaj razumel. Pri tem pa so ljubili vsi sveto pismo, ljubili je iskreno, pobožno; in vender je bila to knjiga, katere ni znal nobeden čitati, in zato, ker jo je Olga časi čitala, so njo in Sašo vikali.

Olga je romala o cerkvenih praznikih in so praznikih često v sosednje vasi in v okrajno mesto, kjer je bilo dvoje samostanov in sedemindvajset cerkva. Na božji poti je bila vsa raztresena, pogosto je pozabila vse svoje družine in šele, ko se je vrnila, se je razveselila najdiš doma moža in otroka. Potem se je pač nasmešnila in dejala vsa žareča: „Gospod me je obdaril!“

Kar se je godilo v vasi, jo je navdajalo s studom in žalostjo. Na Elijevo so pili, na Marijino vnebovzetje so pili, na Križovo so pili. Mariji na čast je bil v Žukovem velik občinski praznik, — o tej priliki so pili muški tri dni, zapili petdeset rubljev občinskega denarja in so še potem zbirali po vseh hišah za vodko. Prvi dan so zaklali Čikil-djevi kostruna in ga jedli zjutraj, opoldan in zvečer; jedli so naravnost nezmerno, in potem so vstajali otroci še ponoči ter si hodili trgati mesa. Kirjak je bil vse tri dni grozno pijan; zapil je celó kapo in škornje in pretepal Marjo tako, da so jo morali z vodo polivati. In naposled so bili vsi pobiti in potrti.

Sploh pa so imeli jedenkrat v Žukovem, v „Strežajskem“, res versko svečanost. To je bilo v avgustu, ko so nosili božjo pomočnico od sela do sela po vseh dvorcih.

Vreme je bilo tiho in mižavo. Deklice so se bile napotile že na vse zgodaj v svetlih praznih oblekah podobni nasproti, in zvečer so jo prinesle v sprevodu s petjem v vas, dočim je zvonilo onkraj reke trikrat z vsemi ob jednem. Ogromna množica ljudij iz vasi in tujcev je preplavila cesto; hrušč in trušč, prah in prerivanje povsodi. Stari, babica,

prave znanstvene vrednosti v slovenskem jeziku. In najnujnejša so taka predavanja za predmete drugega in tretjega državnega izpita, ker se na njih podlagi vrši vsakdanja pravosodna in upravna praksa. Tem predavanjem bi pač bili kos mnogi naših priznanih vrlih praktikov, katerim bi se moralo le nekoliko časa in prilike dati, da, če treba, tudi na zunaj s znanstvenimi deli dokažejo svojo sposobnost, kakor se to navadno zahteva od kandidatov za docenture.

Z ustrojbo bogoslovne fakultete in označenega dela pravoslovne fakultete naj bi se v Ljubljani najprej začelo in ta začetek bi ne bil težak. Treba le častnega poziva ter nekoliko gnotne podpore in uverjenosti, da ne ostane brez odziva in uspeha.

Težavnejše vprašanje je vsekakor zastran učnih moči na pravoslovni fakulteti za prve štiri (tri) semestre, ker se naši domači praktiki seveda ne morejo intenzivno baviti s starim in zgodovinskim pravom. Isto tako bi za prvi čas delala težave modroslovna fakulteta s svojimi raznovrstnimi stolicami, dasi že sedaj nekaj naših, slovenščine zmožnih rojakov deluje na modroslovnih stolicah v Gradcu, na Dunaju in v Inomestu.

Vendar pa nas ne skrbi, da bi se tudi ta težkoča ne dala s časom pri ljubljanski univerzi premagati, ali da bi se za prvi čas ne mogle stvari urediti primerno potrebam našega naroda.

Tudi za slučaj, če naj bi se na ljubljanski univerzi predavalo izključno slovenski, si visoka državna uprava iz našega in drugega — zlasti hrvatskega, češkega in poljskega — inteligentnega narščaja lahko priskrbi dovolj sposobnih docentov in profesorjev. To se zgodi, ako visoka vlada zagotovi primerno podporo talentom, ki hočejo svojo vseučiliško omiko v gotovih strokah popolniti in izvršiti, da morejo potem na ljubljanskem vseučilišču docirati. Gotovo se najdejo takšni močje in gotovo denar v te namene ne bo zapravljen. Tako je ravnala visoka vlada l. 1848., ko je hotela univerze reformirati, a ji je manjkalo sposobnih učnih moči; zato je nad 400 nadarjenih mož z ustanovami poslala na unanje univerze, da so si popolnili strokovno znanje in se pripravljali za vseučiliška predavanja v domovini. Tako — z ustanovami — hoče visoka naučna uprava pridobiti tudi sedaj za novo vseučilišče na Moravskem potrebno učno osebo. Istotako je v prospeh ustanovitve ljubljanskega vseučilišča deželni zbor kr. njski glasom zgoraj pod 2 c) navedenega sklepa določil dve ustanovi po 800 gld., kateri je deželni odbor letos tudi že podelil jednemu „sub auxilii Imperatoris“ promoviranemu pravniku in jednemu nadarjenemu doktorju modroslovja.

Vdano prosimo in se nadejamo, da visoko c. kr. ministerstvo za bogočastje in nauk pokaže isto blagonaklonjenost tudi projektu ljubljanske univerze in jo začne koj pripravljati z ustanovami za naše nadarjene doktorje. Vseučilišče v Ljubljani bode ta tošek državi z obilnimi obrestmi vračalo, saj ji bode dajalo znanstvenih in praktičnih delavcev, saj bode kulturno ognjišče, ki bode svoje gorke žarke pošiljalo daleč po avstrijskem jugu in dajalo duševno ter materijalno brano, zlasti našemu, v bojih za Avstrijo oslabelemu narodu!

Kirjak — vsi so iztezali roke proti kipu, gledali ga s hlepečimi očmi in klicali plakaje: „Zaščitnica, matuška, zaščitnica!“

Bilo je, kakor da se jim je nenadoma zjasnilo, da niso še podrti vsi mostovi mej nebom in zemljo, da se niso bogatci in mogočniki še vsega polastili, da je še neke pribežališče pred sramotanjem in pritiskom gospode, pred neznosno bedo in pred grozovitostjo vodke...

„Zaščitnica, matjuška!“ je vzdihala Marja. „Matjuška, matjuška!“

Ko pa je bila srečnost končana, so odnesli kip naprej, in vse je šlo zopet po starem. Iz traktirja so odmevali zopet surovi, pijani glasovi.

Smrti so se bali samo bogati muški, ki so bili tem imovitejši, čim manj so verovali v Boga, in so dejali o vsaki priliki za sveče in maše samo iz strahu, da se ne bi morali ločiti od tega sveta. Siromaki se je niso bali. Staremu in babici so govorili odkrito v obraz, da sta že dovolj dolgo živela; čas bi bil, da se spravi. Brez ovinkov so se tudi pogovarjali s Teklo v Nikolajevi navzočnost, da bo njen mož vojaščine oproščen in da pride domov, kakor hitro Nikolaj umre. Marja končno pa ne le da se ni smrti bala, temveč obžalovala je celo, da je še vedno ni, in zmerom se je veselila, kadar ji je kako dete umrlo.

(Dalje prih.)

Nikakor si ne prikrivamo tudi drugih velikih stroškov, katere provizor državi ustanovitve in vzdrževanje vseučilišč. Vendar pa že, če se upošteva vajo zgoraj označene okoliščine, mora biti jasno, da izdatki za vseučilišče v Ljubljani bi bili v dejanski potrebi utemeljeni in kar najbolje naložen kapital. Kakor je velike izdatke narekovala potreba najmlajšega vseučilišča v Črnovicah, tako in, smelo trdimo, še veliko in neprimerno bolj bi jih opravičevala univerza v Ljubljani, in to ne samo glede na potrebo, temuč tudi na uspehe. Morebiti nam je treba v tem oziru le toliko omenjati, da se univerza v Črnovicah vzdržuje poglavitno le za deželane bukovinske, zakaj izmed 350 slušateljev jih je bilo l. 1894, nad tri četrтинke, namreč 267, samo iz Bukovine. Ljubljanska univerza pa ne bi služila samo kranjski kronovini, ki je neznatno manjša od bukovinske, a je leta 1894. vzlic najneugodnejšim razmeram imela 163 visokošolcev, temuč specifično vsem šesterim sosednjim kronovinam, zlasti pa vsemu slovenskemu in tostranskemu hrvatskemu narodu, koja naroda, različno od večjega dela narodnosti na črnoviški univerzi, nimata nobene univerze v svoji sredi, najmanj pa visokošolskih predavanj v svojem jeziku.

Bodoče državne izdatke za ljubljansko vseučilišče je pa znatno olajšala dežela kranjska, zagotovivši k ustanovnim stroškom jedno četrтин milijona, kakor kaže začetkom navedeni sklep njene zastopa. Dežela, ki je pred 15 leti slovesno praznovala še stoletnico svoje zveze z državo, šestletnico svojega, nešteto krat z gnotnimi in krvnimi žrtvami odičenega patriotizma, šeststoletnico svoje resnično neomahljive udanosti do najstareše dinastije v Evropi, ta dežela, ki je sedaj položila na oltar prosvete nerazmerno velik denarni dar, pač gotovo zasluži posebno in dejansko pozornost visoke državne uprave ravno pri vseučiliškem vprašanju!

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 25. oktobra.

Nov Gesslerjev klobuk. Radi dejstva, da so morali nekateri rezervisti, oglašivši se pri vojaškem kontrolnem shodu z besedico „zde!“ (tukaj) mesto z nemškim „hier“, se je vnela po nemških in čeških listih ostra debata. Nemški listi odobravaljo, da so bili rezervisti radi „provokatorske“ (!) besede „zde“ vrženi v ječo ter da so jih celo ukovali v železje. Čehi, oglašivši se v materinskem, slovanskem jeziku, so postali baje nevarni nemški „armadni šprahi“, disciplini in zlomek vedi komu še vse. Nemški listi hvalijo zategadelj vojnega ministra Krieghammerja, ker je zavrnil češko posl. deputacijo s trditvijo, da je rezervist na kontrolnem shodu aktiven vojak, ki se mora posluževati armadnega nemškega jezika. Krieghammer pa je pozabil, da imamo v Avstriji poleg „armadnega“ jezika tudi polkovne jezike, katere mora znati vsak oficir. Pri čeških polkih je polkovni jezik češčina, pri madjarskih madjarsčina, pri slovenskih slovenščina, itd. Dotični oficir bi torej moral biti zadovoljen z oglasom „zde“, ker so bili rezervisti Čehi in je moral tedaj i oficir znati češki. Armadni jezik ima veljavo le pri poveljevanju čet, v občevanju častnikov in vojakov pa morajo ostati dovoljeni polkovni jeziki. Nemški „hier“ se ne sme povzdigniti po zaslugi nekaterih nestranežev do časti novega Gesslerjevega klobuka — piše „Politik“ —, in slovanski poslanci morajo skrbeti, da ne pride nikomur več na misel, prepovedati oglaševanje vojakov z „zde“ ali „tukaj“. Jednakopravnost slovanskih jezikov se mora priboriti na vseh poljih javnega življenja, torej tudi po kasarnah. Ako bodo poslanci v tem nečuvnem slučaju popustljivi in neodločni, potem se mora celo zgoditi, da bo slovanskim vojakom sploh prepovedano govoriti ali pisati v materinskem jeziku!

Grof Muravijev na Dunaju. Ruski zunanji minister je imel pri našem cesarju dolgo avdijenco ter z grofom Goluchowskim dve dolgotrajni konferenci. Muravijevu na čast so bili dinéji pri grofu Goluchowskem, pri avstrijskem poslaniku v Peterburgu, sedaj na Dunaju bivajočem princu Liechtensteinu in pri ruskem poslaniku grofu Kapnistu. Kaj se je razpravljalo pri avdijenci in na konferencah, seveda ni znano. Splošno pa se sodi, da sta bila predlog glede razoroženja in razmere na Kreti glavni točki razgovorov. Tudi politika na Balkanu je prišla na vrsto. Vsekakor kaže ves sprejem, kateri je doživel grof Muravijev na Dunaju, kako zelo se ceni pri nas prijateljstvo Rusije.

Zadnje otomanske čete na Kreti zapusta otok — kakor je sporočil Šakir paša admiralom — dne 31. t. m. Mej tam organizirajo admirali provizorično upravo otoka, ki ostane še nekaj časa v njihovih rokah. Admirale bo podpirala administracijska komisija in možno je, da bo de krečanski eksekutivni komite fungiral kot izvršujoči organ admiralov. Bivši predsednik narodne skupščine, dr. Sphakanaki bo menda imenovan upravnim komisarjem v notrenjem delu otoka. Obrežni kraji pa ostanejo pod nadzorstvom admiralov.

Fašoda. Angleški plavi knjigi glede Fašode je sledila rumena francoska knjiga. Dočim je zavzemal Salisbury stališče, da je o tem vprašanju vsaka discusija izključena, zahteva Francija, da se začne pogajanja, češ, le tem potom se more doseči sporazumljenje. Zahtevo, da se mora Francija brez nadaljnega disputiranja umakniti iz Fašode, mora francoska vlada zavrniti. Francoz Marchand je bil s svojo ekspedicijo že 10. julija v Fašodi, dočim je došel Anglež Sirdar šele po 2. septembru, t. j. po zmagoviti bitki pri Omdurmanu. Na to se sklicuje francoski kolonijalni minister Delcassé ter zahteva regulacijo meje ob Kongu in Spodnjem Ubanghiju. Francija se umakne le proti odškodnini, na ukaz Anglije pa nikakor ne.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. oktobra.

— („Tukaj!“) Včeraj se je vršil v Ribnici kontrolni shod. Ko se je neki rezervnik oglašil s „tukaj“ namesto s „hier“, — dal ga je kontrolni shod vodeči stotnik po žandarjih aretovati. Proti občinskemu poverjeniku, kateri je proti takemu postopanju protestoval, obnašal se je dotični stotnik skrajno oblastno. Občinski zastop je takoj telegrafsko pri kornem poveljstvu zahteval, naj se aretovanec izpusti. To so zares krasne razmere, v katerih živimo! To je jednakopravnost, katero nam jamči člen 19. drž. osnovnih zakonov, da Slovenec, v svoji domovini, na svoji slovenski zemlji mora v ječo, ker se je predrznil, ziniti slovensko besedo.

— (Iz dežja pod kap.) V parlamentarnih krogih se govori, da postane višjesodni predsednik grof Gleispach senatni predsednik pri najvišjem sodišču, na Gleispachovo mesto pa da pride zadrski višjesodni predsednik Gertscher.

— („Zveza slovenskih pevskih društev“) naznanja, da bode glavna skupščina dne 20. nov. t. l. ob 3. uri popoldne v prostorih „Glasbene Matice“. Ona pevska društva, katera še niso prijavila svojega pristopa k zvezi, naj to nemudoma store in naj določijo odposlance za glavno skupščino.

— (Gospodinska šola v Ljubljani.) Po neljubi pomoti izostalo je v imeniku letnega poročila „Gospodinske šole“ ime ustanovnice bl. gospe M. Levičnikove, dež. sodišča predsednika so-proge, z doneskom 5 gld. Č. g. Ivan Gnjezda c. kr. prof. vplačal je članarine 2 gld., gld. A. Gnjezda 1 gld. — Odbor „Gospodinske šole“.

— (Pobegnil je.) Šolski učenec petega razreda V. K. je bil v soboto v šoli kaznovan z zaporom, ker ni imel domače naloge in ker tudi ni nič znal. Trmasti fantič jo je zmagonosno že ob desetih pobasal domov. A zmotil se je. Jedva je prišel domov, že se je moral obrniti in iti nazaj v šolo. Sredi Poljskih ulic pa se je fant ustavil in ni hotel na noben način naprej. Gospodinja ga je po brez uspešnem opominjanju pustila in šla sama v šolo, da govori z učiteljem. Iz šole prišedši ni našla fanta več na prejšnjem mestu. Šla je domov in pisala starišem kako in kaj. Na večer dobi telegrafsko poročilo iz Logatca, da je fantič tja prišel in da ga bodo s prvim vlakom nazaj pripeljali. Res se je moral begun vrniti v Ljubljano. Fant je šel trideset kilometrov daleč peš in hodil le sedem ur, dasi je jedva najst let star.

— (Predrzní tatovi.) Včeraj popoldne uti-hotapil se je tat v podstreho hiše št. 4 na Dolenski cesti in ulomil v stanovanje branjevca Fr. Veverja, kateremu je strl v omaro in mu vkradel 110 gld. V noči od 23. na 24. t. m. prišel je tat tudi v stanovanje gospe Trček na Radeckega cesti št. 1., kjer pa je bil prepaden.

— (Ukraden voz.) Hlapcu Urb. Rechbergerju pri Druškoviču na Dunajski cesti ukradel je nekdo iz dvorišča ročni voziček vreden okoli 20 gld. Voz je imel pobarvana kolesa.

— (Velika repa.) Pretečeni teden prinesel je nekdo iz Žabnice pri Škofjiloki veliko repo, ki tehtala 3¼ kg. Splošno so letošnji pridelki zelo obilni.

— (Iz Škofje Loke) se nam piše: Pri nas imamo prav živahno volilno gibanje. Domači kaplani brusijo pete in letajo od hiše do hiše agitovat za Koblarja. Kako ti ljudje ščunjejo, o tem nimate pojma. V nedeljo so zbornali vse, kar je pri nas

klerikalnega, na shod, na kateri je prišel seveda tudi Koblar. Shod se je vršil seveda pri zaprtih vratih. Tudi kanonika Kalana smo videli ta dan v Loki. Naši klerikalci so dobili sukurs od zunaj. Kaplani, ki imajo tu kake zveze, pisarijo na vse strani in roté volilce naj glasujejo za Koblarja. Najžalostnejšo ulogo igrajo nekateri mali posestniki, ki na Karlovci in po Novem trgu razgrajajo in upijejo, da se mora kaj doseči za Škofjo Loko, na drugi strani pa ne uvidijo, da bi Koblar za naše mesto ne mogel čisto nič doseči, saj pravi sam, da bi ne pristopil nobeni stranki in bi bil torej popolnoma osamljen v dež. zboru in brez vsake zveze.

— (Iz Kranja) se nam piše: Kakor smo izvedeli, širi se po Ljubljani in tudi pri nas neresnična vest, da pišujejo one lažjive članke o naših domačih razmerah v „Slovenskem Listu“ nekdo izmed starejših tukajšnjih gg. profesorjev. Kaj takega more trditi le kdo, ki ne pozna niti dotičnega g. profesorja, niti tukajšnjih odnosov. Ker so nam razmere popolnoma znane, moramo resnici na ljubo konstatovati, da je to sumničenje do cela neosnovano, neopravičeno, morda nalašč izmišljeno. Kdor pozna odkriti značaj dotičnega g. profesorja, itak ve, da on sploh ni v stanu, kaj takega perfidnega napisati. Radi onih tedaj, ki ne poznajo g. profesorja in ga v sled tega morda ne vede natolcujejo, smatrali smo za svojo dolžnost, v obrambo po krivičnem obrekovanju ga moža napisati le te vrstice. Da bi dobili le še več tako značajnih in delavnih profesorjev na naš zavod!

— (Pomiloščenje) Cesar je zaradi umora svoje matere na smrt obsojenega Franca Burgerja iz Zg. Pirnič pomilostil, najvišje sodišče pa je kazen premenilo v dosmrtno ječo.

— (Povodenj.) Iz Mengša se nam piše: Polje mej Domžalami, Trzinom, Črnučami bilo je tedni popolnoma pod vodo, a najbolj prizadeta je bila občina Ihan. Tu je voda stare slabeje kolibe kar odnašala, vsled česar je bilo županstvo prisiljeno brzojavno pomoč prositi pri deželni vladi. Govorilo se je že, da dospe semkaj v pomoč oddelek pijonirjev, koji so pa izostali, ker se je voda nekoliko odtekla. Največjo škoto trpijo mlini, kojih je tu v izobilju na desnem bregu Bistrice. Bistrica je namreč bregove odnesla ter se razlila po travnikih. Sedaj morajo, dokler se zopet nova struga ne napravi, mirovati mlini (Majdičev, Staretov, Nastranov). Pri popravilju potrebujejo se samo težaki, a mlinarji počivajo brez zasluzka. Upajmo pa, da se bodo dela, koja vodi g. Feliks Stare, čimprej končala.

— (Poštne zadeve) Piše se nam: S 1. januarjem 1899 leta se bodo poštne uradi na deželi deloma reorganizovali. Tedaj se bode namreč vsem poštnim uradom nakazala mesečna plača naprej; poštarji, kateri sami opravljajo pošto službo, se bodo nastavili z dekretom, tudi njihova plača se bode od 1. julija 1899 naprej za nekaj odstotkov izboljšala. Vsem neeraričnim poštnim uradom bode dovoljen nedeljski in prazniški počitek v toliko, da se bode uradovalo le dopoldne in končno se je priznala vsem poštarjem in poštnim odpravnikom obojega spola jubilejska spominska kolajna. Te koncesije so le deloma uresničile naše dolgoletne nade. Obžalujemo pa, da se ni oziralo jednako na vse poštne sloje, posebno ne na one poštarje, kateri vsled zasebnih opravil ne načeljujejo osebno svojim poštnim uradom, ampak morajo na lastne stroške in lastno odgovornost vzdrževati izkušeno poštno osobje, in da se je na uboge poštne odpravitelje, te največje trpine pri poštnem zavodu, popolnoma pozabilo. Žalostno! Gospode poslance toplo prosimo, da storé vse možne korake, da se odpomore temu nedostatku; saj imajo gori označeni poštarji in poštne odpravitelji jednake, da, še večje dolžnosti, toraj naj se jim pripozna tudi jednake pravice.

* (Kuga na Dunaju.) Zdravnik dr. Müller, ki je zdravil za kugo umrlega slugo Boriša ter ga dejal sam v rakev, se je tudi okužil ter umrl. Dr. Müller je šel lani v Indijo, kjer je divjala najhujša kuga ter se bavil vsaj s 1000 okuženci. A ondi se mu ni pripetila nobena nesreča, v javni dunajski bolnici pa je moral umreti. Dr. Müller je dobro vedel kaj ga čaka ter je delal tekom svoje kratke bolezni še zapiske. Ko so ga sprevideli, je ostal duhovnik v predsobi. Hostijo je nesla dr. Müllerjeva sestra usmiljenka in bolnik jo je vzel sam. Pred smrtjo je narekoval pokojnik usmiljenki še razna pisma. Usmiljenka je narekovala tista pisma skozi vrata drugi usmiljenki v sosednji sobi in te prepise šele so odposlali. A tudi te so prej razkužili. Dr. Müller je bil pokopan v ponedeljek ob 6. uri zjutraj.

* (Svetlovidec.) V „Zeitschrift für Spiritismus“ št. 40 se čita, da živi v bližini Söderasena kmet kakih 70 do 80 let star. Starec je neizobražen, le za silo zna brati in pisati. Vender ima to posebnost, da je časih nagloma tako nadihnen, da ve povedati prihodnje zgodbe z veliko natančnostjo. Bilo je v soboto popoldne 3. septembra t. l., ko je stal z več osebami pred svojo hišo v pogovoru. Zdejce prekine pogovor, steri proti nebu in ne odgovori na vse ogovore. Po preteku nekaj minut se „vzbudi“, globoko diha ter reče: „Oj, kako grdo!“ Ko ga zdaj navzočniki vprašajo, odgovori: „Danes osem dnij zvemo

nekaj novega od juga. Tam bode zabodena neka gropa.“ Prihodnjo soboto je dospela novica o umoru cesarice avstrijske Elizabete. Starec je zopet prorokoval, da še pred koncem tega leta s strašnim pokom ubijejo jednega najmočnejših tega sveta.“ Mi pa pravimo: „Chi vivrà, vedrà!“

* (Nesreča na morju blizu Malega Lošinja.) Lloydov parnik „Selene“ je zapustil 18. t. m. ob 11. uri ponoči Zader, ob 2. uri zjutraj se je veliki parnik nakrat jako potresel, obstal ter se nagnil postrani. Ljudje so bili v silnem strahu. Bila je gosta megla in burja je brila neusmiljeno. Okoli 11. ure dopoldne se je približal na razna znamenja „Selene“ neki italijanski parnik. Ker pa so Italijani zahtevali 10 000 frankov za rešitev, so častniki „Selene“ odklonili italijansko pomoč ter odpluli v čolnih na suho ter ondi telegrafirali za pomoč. Šele po 13 strašnih urah je rešil parnik „Niobe“ ponesrečence. Parnik „Selene“ pa so potegnili s skale šele predvčerajšnjim. Najznačilnejše pri vsem dogodku je postopanje Italijanov, ki so ponujali pomoč in rešitev le za denar! Fej!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Ivan Razboršek, trgovec v Šmartnem pri Litiji 10 kron, radi dovoljnega izida proti njemu naperjene krivične tožbe. — G. Kristian Hodnik v Bistri Bistrici 10 kron, nabrane pri g. Pečku v Trnovem v veseli družbi o priliki predhodnice g. nadučitelja Josipa Kostanjevca, z geslom: Ko se poslavljáš Ti od nas iz Bistriške doline — Delaj le še naprej v blaginjo naroda i domovine! — Skupaj 20 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: G. Stanko Pirnat, notar v Mokronogu 20 kron. — G. Ivan Razboršek, trgovec v Šmartnem pri Litiji 10 kron (z istega povoda, kakor zgoraj). — G. Vekoslav Grabrijan v Jaršah 7 kron, nabral v veseli družbi v županovi gostilni v Dobu pri odhodnici gdéne. Regine. — Skupaj 37 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in njih posnemovalci!

Književnost.

— „Slovenka“. Glasilo slovenskega ženstva. Vsebinska 22. zvezka je ta le: Vida: Pesmi — pesem. — „Z“: Sliče. — Márica II.: Cvetličarka — pesem. — Grof Lev Tolstoj. — Desimira: Obljuba — pesem. — Márica II.: Žensko vprašanje. — Kristina: Jednakost, pesem. — Severin: Najznamenitejši slovanski skladatelji III. Smetana. — Márica II.: Prijateljska pisma uredništvu „Slovenke“. — Književnost in umetnost. — Razno. — Doma.

— Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Vsebinska 4. zapiska: 1. Dr. Fr. Kos: Iz zgodovine Jugoslovanov v šestem stoletju po Kr. 2. F. Kovačič: Rimski romarji iz slovenskih dežel. 3. Janko Barle: Iz Schönlebovovih zapiskov o kranjskem plemstvu. 4. A. Koblar: Čegav je Žumberk? Mali zapiski: 1. K.: Krst Turkov v Ljubljani. 2. K.: Rimsko grobišče v Ljubljani. 3. K.: Emora Ljubljana. 4. V. S.: Fürstbischof Martin Brenner. 5. K.: Věstník slovanských starožitností. 6. Fr. K.: J. F. Böhm, regesta imperii VI.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 25. oktobra. Slovanska kršč. narodna zveza je izdala komuniké, v katerem pravi, da je po daljšem posvetovanju o političnem položaju sklenila naslednjo resolucijo: 1. Zveza pooblašča svoje klubove člene, kateri so člani nagodbenege odseka, da glasujejo za prestop v specialno debato in za volitev dotičnih pododsekov; 2. Zveza izjavlja, da ostane v sedanjí večini in pričakuje od te, da bo nje opravilene in nujne zahteve krepko podpirala.

Dunaj 25. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice je ministerski predsednik grof Thun odgovoril na interpelacijo glede kuge. Pojasnil je, kaj je vlada ukrenila, da prepreči razširjenje kuge in se odločno izrekel proti zahtevi, naj se ustavi vsi bakterijologični eksperimenti, češ, bakterijologija je pripomogla k znamenitemu razvoju medicine in so nje uspehi že tisočim rešili življenje. Gregorig je zahteval, naj se o tem odgovoru otvori debata, kateri predlog je bil sprejet. Po rešitvi nekih terih predlogov glede podpore po ujmah in povodnjih oškodovanim okrajem se je dognala razprava o budgetnem provizoriju za letošnje leto. Generalni govornik contra, Hofmann Wellenhof, katerega ni nihče poslušal, je premleval stare članke „Grazer Tagblatta“. Govoril je tudi o „Slovenskem Narodu“, o vseučilišču, o nadsodišču in še o mnogih drugih rečeh, zatrjujoč, da Nemci nasprotujejo vseučilišču v Ljubljani zgolj iz stvarnih razlogov. Hofmann Wellenhof je svoje nerlano frazovito

besedičenje zaključil z zagotovitom, da se Nemci na noben način ne uklonijo.

Dunaj 25. oktobra. Generalni govornik pro, dr. Herold je dokazal, kako nečuvne predprave uživa nemška manjšina v državi. Nemci se zavedajo, da je njih posest silna krivica Slovanom in zato vidijo povsod strahove. Vsaki slovanski zahtevi se upirajo in vedno pravijo, da iz stvarnih razlogov. Hofmann Wellenhof je povedal, da so iz stvarnih razlogov proti vseučilišču v Ljubljani, Lecher pravi, da iz stvarnih razlogov nasprotuje nagodbi, dasi je niti prečital ni. Tudi pri slovenski gimnaziji v Celju so Nemci rekli, da jej nasprotujejo iz stvarnih razlogov, dočim Čehi trpe v izključno čeških Kral. Vinohradih nemško gimnazijo. Nemška stvarnost je puhla fraza. Govornik se je potem bavil z Badenijem, rekši, naj že o Badeniju kdo misli kar hoče, imel je veliko in srečno misel, utrditi za boj za nagodbo moč avstrijskega parlamenta z dvema sredstvi, z razširjenjem volilne pravice in porazumljenjem mej Čehi in Nemci. Kdor trdi, da so Čehi dobili jezikovne naredbe za to, da glasujejo za nagodbo, ta obrekuje Badenija in Čeha na infamen način. Tragična krivda Badenijeva pa je bila, da jezikovnih naredb ni razglasil pred državnozbornskimi volitvami. Opustil je to, da bi nemški napredni stranki ne škodoval, katere obzrnosti ta stranka ni bila vredna. Zaradi tega, ker je češki narod postal delžen majhnega dela svojih pravic, uprizarili so Nemci proti njemu tako strasten, silovit boj, da so morali negovi zastopniki opustiti vse obzire. — Tu je Daszynski nekaj vmes zaklical, kar je dalo povod hrupnemu prizoru. Poljaki so na Daszynskega kričali: Fej! Sram Vas bilo! Proč od nas! Daszynski je odgovarjal, a ni ga bilo razumeti. Ko se je polegel hrup, je rekel Herold: Če mislite, gospod Daszynski, da je lepo, biti hlapec obstrukcije, slobodno Vam; mi ne bomo nikdar pomagali, da bi se zatiral kak narod. Herold govori še.

Dunaj 25. oktobra. Prihodnja seja poslanske zbornice bo v četrtek.

Dunaj 25. oktobra. Poslanec V. Pfeifer praznuje danes 25letnico, odkar je drž. poslanec. Slovenski poslanci priredé danes njemu na čast banket.

Dunaj 25. oktobra. Obolela Alb. Pecha se počuti jako slabo. Ob 8. uri zjutraj so pri njej konstatovali 40° temperature. Zdravniki sodijo, da ne okreva, ako je ne reši zdravilni serum, katerega so jej injicirali. Ostali bolniki in interniranci se počutijo dobro.

Izjava.

„Tagespost“ je v svoji številki od 18. julija 1898. poročala, da sem jaz pri shodu „slovenskih odvetnikov in notarjev“ v Ljubljani baje omenil, da demonstrira nek državni pravdnik v Mariboru pri javnih kazenskih razpravah s svojim črno rudeče-zoltim trakom. Ker jaz o državnem pravdniku v Mariboru takrat sploh ničesar nisem omenil, sem poslal uredništvu „Tagespost“ popravek, v istem pa trdil, da nek državni pravdnik v Mariboru pri javnih kazenskih razpravah res demonstrira s svojim črno-rudeče-zoltim trakom. Ker sem se takrat motil, kajti ta trditev ni resnična in ker nisem imel namena žaliti državno pravdniskih uradnikov v Mariboru, prekličem izrečeno to neresnično trditev, in obžalujem, da sem jo storil.

Maribor, dne 22. vinotoka 1898.

Dr. R. Pipuš.

Narodno-gospodarske stvari.

— Ravnateljstvo ogerskega trgovinskega muzeja v Budimpešti naznanja trgovinski in obrtniški zbornici, da je izšel drugi pomnoženi natis naslovne knjige: „Les Fabricants Exportateurs de Pays de la Couronne Hongroise“, ki se p. n. oblastvom in javnim korporacijam na željo dopošlje popolnoma brezplačno, zasebnim tvrdkam pa, ako dopošljejo stroške za poštnino (1 krono). Pripomniti je, da je tekst sicer francoski, ker pa je pridejan stvarni register v nemškem in osmih drugih jezikih, mej temi tudi v hrvatskem in srbskem, je naslovna knjiga vsakomur porabna.

— C. kr. trgovinsko ministerstvo je poslalo trgovinski in obrtniški zbornici seznam znatnejših trgovin na Japonskem, katerega mu je izročil c. in kr. konzulat v Jakohami po c. in kr. uoanem ministerstvu. Seznam se lahko ogleda v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani. Zunanjim interesantom se na željo dopošlje izpisek tvrdk pisanim potom.

Izborno deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
 okrepuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las
 Cena 1 steklenici z rabilnim navodom **50 kr.**
 Jedina zaloga (386—33)
tekarna M. Leustek, Ljubljana
 Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.
 Telefon števil. 68.

Umrli so v Ljubljani:
 Dne 20. oktobra: Viktor Oblak, krojačev sin, 6 mes., Sv. Petra nasip št. 85, želodčni in črevesni katar. — Ana Zobeč, zasebnica, 87 let, Poljanska cesta št. 10, mrtvoud.
 Dne 21. oktobra: Izidor Simonetti, komptoirist, 44 let, Mestni trg št. 6, otrpnenje srca.
 Dne 22. oktobra: Ivanka Marinko, posestnikova hči, 21 let, Kladezne ulice št. 3, jetika.
 V deželni bolnici:
 Dne 20. oktobra: Mihaela Kancilija, gostilničarjeva hči, 1 leto, vnetje čreves.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Oktobr	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
24.	9. zvečer	740.7	10.0	sl. sever	jasno	0.0
25.	7. zjutraj	739.0	5.8	sr. svzh.	megla	
	2. popol.	737.5	11.4	sl. svzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 9.9°, sa 1.0 nad nor-malom.

Dunajska borza

dne 24. oktobra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100		50	
Avstrijska zlata renta	119		75	
Avstrijska kronska renta 4%	100		85	
Ogerska zlata renta 4%	119		60	
Ogerska kronska renta 4%	97		35	
Avstro-ogerske bančne delnice	914		—	
Kreditne delnice	350		40	
London vista	120		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		90	
90 mark	11		77	
90 frankov	9		54 1/2	
Italijanski bankovci	43		50	
C. kr. cekini	5		67	

Kupim 10 (16.5—2)
lepih krav s teleti.

Ivan Lininger v Ljubljani.

Nagrobni venci in trakovi

v največji in najlepši
izberi po
najnižjih cenah
priporoča (1618—4)
Karol Recknagel
 Mestni trg 24.

Trikot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, I., Kohlmesseorgasse 8.
 Zavoje vzorcev, obsegajoče srajce, jopice, hlače za gospode,
 dame in otroke, v znesku 10—20 gld. proti povzetju ali
 dunajskim referencam. (1401—18)

Vsprejme se takoj ali pozneje spreten

komi in priden deček

v trgovino z mešanim blagom (1666—1)

Friderika Homan-a v Radovljici.

Tovarniški načelnik

zmožen nemškega in slovenskega jezika, **vzprejme se takoj.**

Ponudbe pod „načelnik“ na upravništvo „Slo-
venskega Naroda“. (1662—1)

Pozor! Pozor!

Premog

samo po 50 kr.

Čast mi je slavnemu občinstvu uljudno na-
znaniti, da začeni z današnjim dnevom prodajam

trboveljski premog

50 kg. samo 50 kr.

Prodaja se v plombovanih vrečah.

Naročila se vzprejemajo

na Radeckega cesti (Kravja dolina) št. 3.

Priporočam se v obilna naročila

(1663—1) z odličnim spoštovanjem

Josip Turk ml.

Moja notarska pisarna

nahaja se od sedaj

na Rimski cesti števil. 7

v prvem nadstropji

v novi Gorupovi hiši, poleg Zajčeve gostilne.

V Ljubljani, dne 23. oktobra 1898.

Ivan Plantan

(1667—1)

c. kr. notar.

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje hranilne vloge vsak
dan, obrest 4 1/2 % polumesečno ali 4 % od
dneva vložitve do dneva vzdige.

V tekočem računu (Giro-konto) se raču-
najo obresti od dneva vložitve do dneva
vzdige za zdaj po 3 1/2 %.

Rentni davek plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obresti so po 5 1/2 %
in po 5 %, brez vsakih stroškov ali prispevkov.

Poštno-hranilnišne položnice in pojasnila brezplačno v pisarni
ali po pošti. (1665—8)

Člani se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le
z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev
po 100 gld. se želi.

Uradne ure od 9.—12. dopoldne in od 3.—5. ure popoldne.

Telefon št. 90.

Telefon št. 90.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem dobil

**generalno zastopstvo
meščanske pivovarne v Plznu**

ustanovljene l. 1842

za Kranjsko, Spodnje Štajersko, Reko,
Opatijo, Iko, Lovrano itd.

ter da bodo točili

! originalno plzensko pivo !

iz te pivovarne,

ki je najboljša na svetu, in tudi jedino bolnikom pri-
poročeno od zdravnikov v dijeto,

naslednji gospodje:

Bilina & Kasch, „Pri roži“,

L. Fantini, Gradišče,

G. Fröhlich, „Pri slonu“,

Karol Kolsser, „Pri Maliču“,

Ivan Mayr, „Narodni dom“;

☛ v steklenicah ga bodo prodajali gg.: ☛

M. Avanzo, Wolfve ulice,

Ivan Buzzolini, Špitalske ulice,

M. Umberger, Židovske ulice,

Fr. Krapeš, „Narodna kavarna“.

Naročila na pivo v steklenicah in v sodčkih
vzprejemam v svoji pisarni

v Šelenburgovih ulicah št. 1.

Z velespoštovanjem

(1640—2)

Ivan Gorup

generalni zastopnik meščanske pivovarne v Plznu
ustanovljene l. 1842.

☛ Naročila z dežele izvršujem točno. ☛